

Шмигель Ольга. Особливості формування облікової політики підприємства в конкурентному середовищі. *Економічний дискурс*. 2021. Випуск 1-2. С. 66-73.
DOI: <https://doi.org/10.36742/2410-0919-2021-1-7>

УДК 657.1 : 338.242
JEL Classification M41, M42, L 22

Шмигель Ольга

к.е.н., доцент, доцент кафедри фундаментальних та спеціальних дисциплін,
Чортківський навчально-науковий інститут підприємництва і бізнесу
Західноукраїнського національного університету
м. Чортків, Україна

E-mail: olgashmygel@gmail.com

ORCID: 0000-0002-8298-6330

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА В КОНКУРЕНТНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Анотація

Вступ. Розвиток ринкових відносин у вітчизняній економіці торкнувся всіх аспектів діяльності суб'єктів господарювання. Кількісні і якісні зміни відбулися в системі ведення бухгалтерського обліку на підприємствах, що вплинуло на організацію порядку відображення основної фінансової інформації в звітності. Виконання бухгалтерським обліком покладених на нього функцій вимагає від власників належної уваги до організації обліку в цілому і, зокрема, до облікової політики, через котру вони реалізують свою власну політику в сфері управління підприємством. Змінився і регламент формування облікової політики, на який вплинули глобалізаційні процеси, що передбачають формування документації відповідно до міжнародних стандартів.

Методи. В процесі дослідження використані загальнонаукові і спеціальні методи, зокрема: аналітичний метод застосовувався при огляді літературних джерел; метод класифікації дав змогу диференціювати основні компоненти облікової політики підприємств; метод опису – надати їм детальну характеристику; монографічний метод був використаний при вивченні літературних джерел з питань деталізації елементів облікової політики підприємств; системно-аналітичний метод застосовано при обробці отриманої інформації.

Результати. У статті розглянута облікова політика як інструментарій реалізації способів методики ведення бухгалтерського обліку, обґрунтовано необхідність застосування нових підходів до її розробки з метою підвищення аналітичності бухгалтерського обліку і необхідності враховувати чинники, що впливають на результати діяльності підприємства. Досліджено підходи до розробки облікової політики підприємства, виділені чіткі її елементи та надано пропозиції щодо усунення можливих проблем при її формуванні. Розглянуті етапи і технологія розробки облікової політики і запропоновано шляхи подальшого її удосконалення.

Перспективи. Отримані теоретико-прикладні рекомендації можуть бути використані для удосконалення існуючих підходів до складання облікової політики підприємства. Доцільно для кожного підприємства розробити модель ведення обліку.

Ключові слова: облікова політика, ефективність, етапи розробки, елементи бухгалтерського обліку, технологія розробки, контроль, звітність.

Вступ.

Перехід України до нових економічних відносин зумовив необхідність кардинального реформування діючої системи бухгалтерського обліку з метою приведення національної системи бухгалтерського обліку у відповідність до МСФЗ для забезпечення порівнянності інформації, що формується вітчизняними і зарубіжними суб'єктами господарювання. Серед груп користувачів звітності вітчизняних економічних суб'єктів, з точки зору забезпечення інвестиційного розвитку та

фінансової стабільності, пріоритетними є користувачі фінансової звітності, котра складена відповідно до міжнародних стандартів. Саме тому в умовах сучасної вітчизняної економіки особливої гостроти набувають питання, пов'язані з формуванням і оцінкою облікової політики.

Актуальність теми дослідження полягає в тому, що облікова політика займає ключове місце в діяльності суб'єкта господарювання. Ця облікова політика є основою побудови і початку діяльності суб'єкта. Облікова політика в сучасних умовах є важливою складовою управлінських елементів підприємства. При її правильному складанні можна досягти більш високого рівня ефективності виробничої діяльності підприємства. Також на основі облікової політики приймаються обґрунтовані рішення в сфері організації та ведення бухгалтерського обліку.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

У численних наукових статтях здійснюється огляд особливостей облікової політики підприємств і це свідчить про важливість та актуальність даної теми.

Проблема формування облікової політики достатньо глибоко висвітлена у наукових дослідженнях з бухгалтерського обліку. Значний внесок у розробку проблем формування теоретико-методичних основ облікової політики в управлінні діяльністю підприємств внесли вітчизняні та закордонні вчені-економісти: Т. В. Барановська, І. І. Белий, О. В. Боднар, Ф. Ф. Бутинець, Б. І. Валуєв, С. Ф. Голов, А. Г. Загородній [1], Т. Г. Камінська [2], М. М. Коцупатрий, Ю. А. Кузьмінський, В. А. Кулик [3], А. А. Мазаракі, Ю. Д. Маляревський, М. С. Пушкар [4], Я. В. Соколов, В. В. Сопко, Т. М. Сторожук, В. О. Шевчук, М. Г. Чумаченко, В. Г. Швець та ін. Однак, не зменшуючи цінності одержаних результатів науковців при вивченні теоретичних аспектів організації облікової політики, доцільними є розробки окремих елементів і етапів облікової політики підприємств, як підґрунтя для прийняття фінансово-економічних рішень.

Мета.

Метою статті є розробка та обґрунтування підходів щодо розвитку облікової політики підприємств в конкурентному середовищі.

Методологія дослідження.

В процесі дослідження використані загальнонаукові і спеціальні методи, зокрема: аналітичний метод застосовувався при огляді літературних джерел; метод класифікації дав змогу диференціювати основні компоненти облікової політики підприємств; метод опису – надати їм детальну характеристику; монографічний метод був використаний при вивченні літературних джерел з питань деталізації елементів облікової політики підприємств; системно-аналітичний метод застосовано при обробці отриманої інформації.

Результати. В сучасних умовах бухгалтерський облік – це динамічна гнучка система, яка постійно вдосконалюється і покликана забезпечувати, в першу чергу, інтереси власників і баланс їх інтересів з інтересами інших груп користувачів інформації.

Виконання бухгалтерським обліком покладених на нього функцій вимагає від користувачів належної уваги до організації обліку в цілому і, зокрема, до облікової політики, через яку вони реалізують свою власну політику в сфері управління підприємством. В рамках розробки облікової політики для кожного підприємства можна підібрати ту модель ведення обліку, яка сприятиме оптимальному рівню прибутку, податкових платежів, аналітичності облікових і звітних даних, що використовуються при прийнятті управлінських рішень. Облікова політика є одним з основних інструментів, що впливає на вибір і обґрунтування способів обліку, оподаткування і управління підприємством.

Тому раціональне та економічно обґрунтоване формування облікової політики дозволяє впливати на ефективність використання трудових, матеріальних і фінансових ресурсів, досягнення стабільного фінансового становища і позитивних результатів діяльності, а також дозволяє досягти

подальшого зростання виробництва.

Більшість трактувань облікової політики тлумачить її як сукупність методів, принципів, форм, способів, процедур, техніки ведення бухгалтерського обліку. Проте у визначеннях рідко акцентують увагу на організаційних аспектах облікової політики, оскільки розробка і впровадження облікової політики – це здійснення комплексу організаційних заходів щодо створення сприятливих умов для застосування обраної методики обліку, складання організаційно-технічних аспектів облікового процесу.

Як зазначає В. Кулик, «метою облікової політики є забезпечення одержання достовірної інформації про майновий і фінансовий стан підприємства, результати його діяльності, що є необхідною всім користувачам фінансової звітності для прийняття відповідних рішень» [3]. У теоретичних та науково-практичних розробках М. Пушкар обґрунтовує необхідність та історичну зумовленість облікової політики, визначає фактори, що впливають на її формування, досліджує методологічну та організаційну сутність облікової політики [4, с. 18-24].

П. Житний облікову політику визначає як «сукупність способів ведення бухгалтерського обліку, облікова система – це своєрідний механізм підготовки та відображення інформації про фінансово-майновий стан підприємства. Завдяки цій інформації внутрішні та зовнішні її користувачі мають уявлення про реальний стан справ підприємств» [5]. В. Оліховський облікову політику розглядає як один із ефективних методів податкового планування, як важливий інструмент управління величиною податків, що сплачуються підприємством [6].

На думку Л. Пантелійчук, найбільш змістовним є таке визначення облікової політики: «сукупність облікових принципів, методів, процедур та заходів для забезпечення якісного, безперервного проходження інформації від етапу первинного спостереження до узагальнюючого – складання звітності» [7]. Г. Партин і А. Загородній, досліджуючи вплив облікової політики на результати фінансово-господарської діяльності, визначають її як елемент фінансового менеджменту, а також пропонують розробляти її в двох аспектах – стосовно методики облікових робіт і стосовно їх організації [8].

І. Белова вважає, що на сучасному етапі облікова політика є явищем відносно новим, яке потребує детальних теоретичних та практичних розробок для її ефективного функціонування, невирішеними залишаються питання формування облікової політики, порядку внесення змін, обсяги та способи її розкриття. Що стосується вимог до облікової політики підприємств, то в якості основної варто виділити її сталість або постійність з року в рік. Виключення складають випадки удосконалення облікової політики, наслідки яких повинні розкриватися в поясненнях до річної фінансової звітності [9, с. 87].

Отже, облікова політика – це обрана і оптимізована під конкретні запити галузевої діяльності підприємства, з урахуванням та дотриманням усіх встановлених норм, особливостей, специфіки, відповідна методологія бухгалтерського обліку, що спрямована на досягнення його стратегічних цілей і тактичних завдань. При цьому головною метою облікової політики є побудова раціональної системи управління підприємством і створення якісної фінансової звітності.

Узагальнюючи наведені підходи авторів щодо визначення облікової політики, можна зробити висновок, що основною метою при прийнятті на підприємстві облікової політики має бути формування повної, об'єктивної і достовірної інформації, що максимально адекватно розкриває його діяльність для зацікавлених осіб. Облікова політика – це основне джерело інформації про способи і прийоми ведення обліку.

Регламентується формування облікової політики підприємства низкою документів:

1. Кодекси та Закони України, Постанови Кабінету Міністрів України, Укази Президента в сфері бухгалтерського обліку, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, інші нормативно-правові документи з бухгалтерського обліку і фінансової звітності, що затверджуються Міністерством фінансів України, методичні рекомендації, що розробляються і затверджуються на основі НП(С)БО з урахуванням особливостей і потреб певних видів діяльності, накази,

розпорядження суб'єктів господарювання щодо форм організації бухгалтерського обліку і облікової політики.

2. Методичне забезпечення – розкривається через методику застосування бухгалтерського обліку – систему прийомів, що забезпечують отримання, обробку та надання облікової інформації.

3. Організаційно-структурне забезпечення – сприяє консолідації та раціональній будові структури бухгалтерської служби підприємства, складання графіку документообігу, затвердження штатного розпису та посадових інструкцій.

4. Технічне забезпечення – полягає в дотриманні встановлених параметрів галузевої специфіки виробництва, виробничих потужностей та застосовуваних технологій підприємства.

Для складання фінансової звітності відповідно до чинних нормативних актів керівництво підприємства формує облікову політику, методи, принципи і процедури обліку для достовірного відображення фінансового і майнового стану та результатів діяльності підприємства. Вітчизняний бухгалтерський облік історично розвивався за активної участі держави. Це не вимагало ніяких самостійних тлумачень з боку бухгалтерів, державних або професійних органів. Потреба у формуванні облікової політики виникла лише в умовах повної господарської самостійності підприємства. Офіційне введення обумовлено процесами реформування національної системи бухгалтерського обліку шляхом його гармонізації з міжнародними стандартами.

Облікову політику суб'єкта господарювання слід складати відповідно до встановлених вимог, з метою найбільш правильного відображення господарських процесів, що відбуваються на підприємстві, а також підготовки об'єктивної і достовірної інформації для внутрішніх і зовнішніх користувачів і щоб справити позитивний вплив на фінансово – економічний стан підприємства. Усе це спрямовано на прийняття ефективних управлінських рішень. Отже, для затвердження і розробки облікової політики підприємства необхідно дотримуватися двох основних цілей: регулювання найбільшої кількості елементів організації обліку: документообіг, робота управлінської служби та відображення переваги методів ведення обліку в обліковій політиці.

Методична база ведення бухгалтерського обліку складається з використання первинних облікових документів, оцінки, калькулювання, організації обліку, контролю, підготовки та задачі звітності. Створення системи бухгалтерського обліку передбачає активне застосування такої складової обліку як облікова політика. Організація бухгалтерського обліку на підприємстві має починатися з визначення правил і способів облікової політики. Саме облікова політика забезпечує ефективну діяльність підприємства.

При аналізі розробки облікової політики сучасного підприємства з точки зору інтересів системи управління, на наш погляд, доцільне вирішення наступних питань:

– поєднання централізованого і децентралізованого підходів в організації облікового апарату;

– взаємозв'язок між фінансовим, управлінським і податковим видами обліку, що базуються на принципах оперативності, наступності, інформаційності, багаторазового використання типових форм первинних і зведених документів для прийняття управлінських рішень, складанні звітності;

– делегування повноважень і відповідальності за організацію обліку і контролю керівників структурних підрозділів, головних спеціалістів;

– взаємозв'язок обліку з центрами прийняття управлінських рішень, наприклад, планування, контролю, аналізу, проведення моніторингу і діагностики ефективності діяльності підприємства.

Облікова політика кожного підприємства включає правила, способи, методи, схеми і процедури, якими керуються працівники бухгалтерської служби та інші виконавці в процесі ведення обліку поточної господарсько-фінансової діяльності підприємства та складання звітності. Основною метою облікової політики є забезпечення якісною і кількісною обліково-економічною інформацією процесу управління виробничою системою і визначення процедур, які підприємство використовує для складання та подання обґрунтованої фінансової звітності. Ступінь свободи у формуванні облікової політики пояснюється можливістю самостійного для підприємства визначення способів і

методів оцінки, калькуляції, складу рахунків і методів їх ведення та використання.

Об'єкти облікової політики слід визначати за принципом суттєвості щодо окремих об'єктів обліку та їх значимості в процесі управління підприємством. Під об'єктами облікової політики розуміють процеси організації та ведення обліку тактичного і стратегічного значення, за якими є альтернативний варіант.

Оскільки розробка способів і процедур відображення тих чи інших операцій в обліку залежить як від держави, так і суб'єкта господарювання, то особливості формування облікової політики треба розглядати на двох рівнях:

– макрорівні, як вплив зовнішнього середовища на функціонування підприємства з методологією бухгалтерського обліку;

– мікрорівні – тобто бізнес-середовище самого підприємства. Щодо останнього, слід зазначити, що облікова політика включає обліковий інструментарій, який охоплює всі способи і процедури обліку, завдяки якому можливе поєднання вимог держави і власних потреб підприємства щодо ведення обліку.

Облікова політика кожного підприємства розробляється індивідуально, але має низку ідентичних пунктів, наприклад, облікова політика кожного підприємства має схеми, способи, методи, правила, техніки тощо. Вибір методів ведення бухгалтерського обліку залежить від співвідношення результату фінансово-господарської діяльності. Зокрема застосування складних методів розподілу непрямих витрат призведе до їх зростання і не гарантує достовірності звітності для користувача.

Для того щоб розробити ефективну облікову політику, необхідно визначити перелік елементів, які впливають на формування фінансових результатів і звітності підприємства. До основних етапів, зокрема, можна віднести:

- аналіз умов господарювання підприємства, його організаційної структури;
- оцінка поточного обліку підприємства і діючої облікової політики;
- визначення цілей фінансово-господарської діяльності підприємства;
- визначення мети формування облікової політики підприємства;
- розробка проекту облікової політики підприємства в рамках розділів (організаційно-технічного, методичного);
- впровадження облікової політики та безперервне відстеження ефективності її функціонування.

Елементи облікової політики підприємства можна розділити на декілька груп:

– елементи, які не мають ніякого впливу на фінансово-економічні показники підприємства. В основному це елементи, які не підлягають плануванню та прогнозуванню, на які мають значний вплив будь-які зовнішні чинники, які залежать від планів керівництва. Наприклад, відправка основних засобів на ремонт;

– елементи, які мають неоднозначний вплив, тобто можуть збільшувати одні показники, але в той же час зменшувати інші. Більшість елементів облікової політики відноситься саме до цієї групи. Ці елементи, як правило, вимагають аналізу, тому що керівництву необхідно чітко уявляти ситуацію щодо їх застосування. До таких елементів відносяться, наприклад, метод нарахування амортизації, збільшення вартості основних засобів при переоцінці та інші;

– елементи, що дозволяють отримати позитивну, але не довгострокову динаміку показників. До таких елементів можна віднести застосування способу списання матеріально-виробничих запасів за умови зростання цін;

– елементи, які дозволять отримати довгострокову позитивну динаміку показників. Такі елементи облікової політики не зустрічаються серед існуючих методів обліку, тому що збільшення одних показників обов'язково спричинить за собою зменшення інших або збільшення податкового тягара.

Основними етапами формування облікової політики для цілей обліку є:

1. Методи збору інформації з використанням оптимальних каналів збору даних; створення

системи моніторингу зовнішнього ринку, включаючи обсяг зовнішньої інформації, що цікавить, про конкурентне середовище, необхідної для підтримки конкурентоспроможності підприємства (рівень цін, якість продукції, доступність продукції для споживачів); розробка методів аналізу інформації та її поширення серед всіх зацікавлених внутрішніх користувачів.

2. Розробка системи моніторингу внутрішнього середовища підприємства. Ця система заснована на фінансових і нефінансових показниках, що використовуються конкретним підприємством. Вони застосовуються для оцінки ефективності фінансово-господарської діяльності підприємства, в тому числі показників екологічного аналізу.

3. Виявлення основних недоліків сформованої фінансової звітності на основі даних бухгалтерського обліку.

4. Створення системи планування і бюджетування.

5. Об'єднання методів, обраних на попередніх етапах, в стандартах оперативного і стратегічного обліку, описаних в обліковій політиці.

6. Розгляд додаткових методів, таких як розширення набору показників, необхідних для обґрунтування стратегічних управлінських рішень, і включення їх в облікову політику.

Виходячи з виявлених проблем діючої облікової політики, можна прийти до висновку, що при формуванні облікової політики підприємства можливі деякі недоліки. Так, наприклад, Т. Г. Камінська переконана, що однією з основних проблем є відсутність єдиної встановленої законодавством форми наказу про облікову політику, що призводить до неоднозначності розуміння розділів. Суб'єкти економічного середовища часто стикаються з проблемами, які не мають достатньо обґрунтованого законодавчого регулювання. Шляхом вирішення даної проблеми є проведення стандартизації процесу формування наказу про облікову політику. Такий крок сприятиме розумінню змісту та проведенню аналізу для користувачів облікової інформації. В основі розроблення такого наказу повинен бути єдиний стандарт, що враховує багато нюансів, які не суперечать принципам свободи вибору бухгалтера і не перешкоджають реалізації його професійного судження [2, с.85].

Погоджуємося з думкою Т. Бурової, у разі розробки Наказу про облікову політику доцільно включати наступні розділи з елементами удосконалення, крім загальноприйнятих:

1. Організація податкового обліку, в якому описати:

а) систему оподаткування, види податків, які нараховує і сплачує підприємство;

б) спеціальні рахунки і субрахунки для кожного виду платежів і зборів (рах. 64, 70-75, 90-94 та інші). Наприклад, облік розрахунків за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виходячи з практики їх нарахування та оплати, на наш погляд, обліковувати на субрахунку 645 замість рахунку 65 «Розрахунки за страхуванням». Це буде відповідати призначенню, структурі даних зборів, а також дозволить спростити організацію фінансового і податкового обліку даних платежів;

в) облікові реєстри для складання управлінської і податкової звітності [10].

Висновки і перспективи.

На основі теоретичного осмислення підходів до терміну облікова політика з'ясовано, що формування та затвердження облікової політики суб'єкта господарювання передбачають закріплення обраних методів ведення бухгалтерського та управлінського обліку і контроль за системою бухгалтерського та управлінського обліку підприємства в цілому. Від вміло сформованої облікової політики багато в чому залежать ефективність управління господарською діяльністю підприємства і стратегія його розвитку на тривалу перспективу.

Встановлено, що облікова політика підприємства – це сукупність способів і методів ведення бухгалтерського обліку, обраних щодо відповідних умов господарювання конкретного економічного суб'єкта. Облікова політика регламентує порядок обліку, вартісного виміру, поточного і підсумкового узагальнення факторів.

Облік оперує всіма видами інформації, що є необхідним для управління підприємством. Як

сполучна ланка між процесом, він є самостійним напрямом загальної системи бухгалтерського обліку, певною сукупністю методів і прийомів, за допомогою яких здійснюється виробнича діяльність, вирішуються певні завдання, і забезпечується управління підприємством. Саме тому окремі аспекти облікової політики підприємства до кінця чітко не вивчені і вимагають подальшого вдосконалення.

Список використаних джерел

1. Загородній А. Г., Стрижка Т. А. Вплив облікової політики підприємства на величину сплачуваного податку на прибуток. *Науковий вісник Ужгородського університету*. 2019. Випуск 1 (53). Серія Економіка. С. 229 – 232.
2. Камінська Т. Г. Організація інформаційно-аналітичного забезпечення управління дебіторською заборгованістю підприємства. *Облік і фінанси АПК*. 2016. №4. С. 81-86.
3. Кулик В. А. Облікова політика підприємства: набутий досвід та перспективи розвитку: Монографія. Полтава : РВВ ПУЕТ, 2014. 373 с.
4. Пушкар М. С. Облікова політика і звітність. Тернопіль : Карт-бланш, 2004. 141 с.
5. Житний П. Принципи формування облікової політики. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2009. №4. С. 25–28.
6. Оліховський В. Я. Теоретичні аспекти податкового планування. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. «Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи встановлення і проблеми розвитку». 2012. №722. С. 177-181.
7. Пантелійчук Л. Формування облікової політики – важливий етап роботи підприємства. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2009. №9. С. 3–11.
8. Партин Г. О., Загородній А. Г. Облікова політика та її вплив на фінансові результати діяльності підприємства. *Фінанси України*. 2001. №1. С. 54–60.
9. Белова І.М. Теоретичні основи облікової політики. *Науковий журнал Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки*. 2015. №2. Т. 1 (222). С. 84 – 90.
10. Бузова Т. А. Інформаційні основи облікової політики та шляхи їх удосконалення. *Науковий вісник Полісся*. 2016. №2 (6). С. 73 – 78.

Статтю отримано: 06.05.2021 / Рецензування 12.06.2021 / Прийнято до друку: 20.06.2021

OIha Shmyhel

Ph.D. (in Economics), Associate Professor
Department of Fundamental and Specialized Disciplines
Chortkiv Education and Research Institute of Entrepreneurship and Business
West Ukrainian National University
Chortkiv, Ukraine
E-mail: olgashmygel@gmail.com
ORCID: 0000-0002-8298-6330

FEATURES OF FORMATION OF ACCOUNTING POLICY OF THE ENTERPRISE IN THE COMPETITIVE ENVIRONMENT

Abstract

Introduction. The development of market relations in the domestic economy has affected all aspects of business. Quantitative and qualitative changes have taken place in the system of accounting at enterprises, which influenced the organization of the order of reflection of the basic financial information in the reporting. The performance of accounting functions entrusted to it requires owners to pay due attention to the organization of accounting in general and, in particular, to the accounting policy through which they implement their own policies in the field of enterprise management. The regulations for the formation of accounting policies have also changed, which has been affected by globalization processes, which provide for the formation of documentation in accordance with international standards.

Methods. General and special methods were used in the course of the research, in particular: the analytical method

was used in the review of literature sources; the method of classification made it possible to differentiate the main components of the accounting policy of enterprises; method of description – to give them a detailed description; the monographic method was used in the study of literature sources on the details of the elements of accounting policies of enterprises; system and analytical method is used in processing the obtained information.

Results. The article considers accounting policy as a tool for implementing methods of accounting, substantiates the need for new approaches to its development in order to improve the analytical accounting and the need to take into account factors influencing the results of the enterprise. The approaches to the development of the accounting policy of the enterprise are studied, its clear elements are singled out and the offers on elimination of possible problems at its formation are given. The stages and technology of accounting policy development are considered and the ways of its further improvement are offered.

Discussion. The obtained theoretical and applied recommendations can be used to improve existing approaches to compiling the accounting policy of the enterprise. It is advisable for each company to develop a model of accounting.

Keywords: accounting policy, efficiency, stages of development, elements of accounting, development technology, control, reporting.

References

1. Zahorodnii, A.H., & Stryzhka, T.A. (2019). Vplyv oblikovoi polityky pidpryemstva na velychynu splachuvanoho podatku na prybutok [The impact of the company's accounting policy on the amount of income tax paid]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu* [Scientific Bulletin of Uzhhorod University], 1 (53), 229 – 232. [in Ukr.].
2. Kaminska, T.H. (2016). Orhanizatsiia informatsiino-analitychnoho zabezpechennia upravlinnia debitorskoiu zaborhovanisti pidpryemstva [Organization of information and analytical support of receivables management of the enterprise]. *Oblik i finansy APK* [Accounting and Finance AIC], 4, 81-86. [in Ukr.].
3. Kulyk, V.A. (2014). *Oblikova polityka pidpryemstva: nabutyi dosvid ta perspektyvy rozvytku* [Accounting policy of the enterprise: gained experience and prospects of development]. Poltava : RVV PUET.
4. Pushkar, M.S. (2004). *Oblikova polityka i zvitnist* [Accounting policy and reporting]. Ternopil : Kart-blansh.
5. Zhytnyi, P. (2009). Pryntsypy formuvannia oblikovoi polityky [Principles of accounting policy formation]. *Bukhhalterskyi oblik i audyt* [Accounting and Auditing], 4, 25–28. [in Ukr.].
6. Olikhovskiy, V.Ia. (2012). Teoretychni aspekty podatkovoho planuvannia [Theoretical aspects of tax planning]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politekhnika»* [Bulletin of the National University «Lviv Polytechnic»], 722, 177-181. [in Ukr.].
7. Panteliichuk, L. (2009). Formuvannia oblikovoi polityky – vazhlyvyi etap roboty pidpryemstva [Formation of accounting policy - an important stage of the enterprise]. *Bukhhalterskyi oblik i audit* [Accounting and Auditing], 9, 3–11. [in Ukr.].
8. Partyn, H.O., & Zahorodnii, A.H. (2001). Oblikova polityka ta yii vplyv na finansovi rezultaty diialnosti pidpryemstva [Accounting policy and its impact on the financial results of the enterprise]. *Finansy Ukrainy* [Finance of Ukraine], 1, 54–60. [in Ukr.].
9. Belova, I.M. (2015). Teoretychni osnovy oblikovoi polityky [Theoretical foundations of accounting policy]. *Naukovyi zhurnal Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu* [Bulletin of Khmelnytsky National University], 2, 1 (222), 84 – 90. [in Ukr.].
10. Burova, T.A. (2016). Informatsiini osnovy oblikovoi polityky ta shliakhy yikh udoskonalennia [Information bases of accounting policy and ways of their improvement]. *Naukovyi visnyk Polissia* [Scientific Bulletin of Polissya], 2 (6), 73 – 78. [in Ukr.].

Received: 05.06.2021 / Review 06.12.2021 / Accepted 06.20.2021

